

4-5-6.

Казка про котика та півника – Українська народна казка

Був собі котик та півник і були вони у великій приязні. Котик, було, у скрипочку грає, а півник тільки співає. Котик, було, йде їсти добувати, а півник вдома сидить та хати глядить, То котик, було, йдучи, наказує:

– Ти ж тут нікого не пускай та й сам не виходь, хоч би хто й кликав.

– Добре, добре, – каже півник; засуне хату та й сидить, аж поки котик вернеться.

Навідала півника лисиця та й надумала його підманити. Підійде під віконце, як котика нема вдома, та й промовляє:

– Ходи, ходи, півнику, до мене: що у мене золота пшениця, медяна водиця.

А півник їй:

– То-ток, то-ток, не велів коток!

Бачить лисиця, що так не бере, прийшла раз уночі, насипала півникові попід вікном золотої пшениці, а сама засіла за кущем. Тільки що котик вийшов по здобич, а півник одсунув кватирку та й виглядає. Бачить: нікого нема, тільки пшеничка попід вікном розсипана. Понадився півник:

– Піду-но я трошки поклюю, нікого нема, ніхто мене не побачить, то й котикові не скаже.

Тільки півник за поріг, а лиска за нього та й помчала до своєї хати. А він кричить:

– Котику-братику, несе мене лиска по каменю-мосту на своєму хвосту.

Порятуй мене!

Котик поки почув, поки завернув (далеко був), то вже й опізнився лиску догнати.

Біг-біг, не здогнав, вернувся додому та й плаче, а далі надумався, узяв скрипку, писану торбу та й пішов до лисиччиної хатки.

А в лисиці було чотири дочки та один син. То стара лисиця на влови пішла, а дітям наказала півника глядіти та окріп гріти.

– Глядіть же, – наказала, – нікого не пускайте.

Та й пішла.

А котик підійшов під вікно та й заграв, ще й приспівує:

– Ой у лиски, в лиски новий двір та чотири дочки на вибір, п'ятий синко, ще й Пилипко. Вийди, лисе, подивися, чи хороше граю!

От найстарша лисичівна не стерпіла та й каже до менших:

– Ви тут посидьте, а я піду подивлюся, що воно там так хороше грає?

Тільки що вийшла, а котик її цок у лобок та в торбу. А сам знов грає:

– Ой у лиски, в лиски новий двір та чотири дочки на вибір, п'ятий синко, ще й Пилипко. Вийди, лисе, подивися, чи добре граю.

Не втерпіла й друга лисичівна та й собі вийшла, а він і ту – цок у лобок та в торбу та й знов приспівує:

– Ой у лиски, в лиски новий двір та чотири дочки на вибір, п'ятий синко, ще й Пилипко. Вийди, лисе, подивися, чи добре граю.

Так усіх чотирьох виманив. А синко Пилипко жде-пожде сестричок – не вертаються.

– Піду, – каже, – позаганяю, а то мати прийде, битиме.

Та й пішов з хати. От котик і його цок у лобок та в торбу. А потім почепив торбу на сухій вербі, сам у хату, знайшов півника, розв'язав: взяли вони удвох усю лисиччину страву, поїли, горщика з окропом вивернули, горшки-миски побили, а самі втекли додому.

Та вже потім півник довіку слухав котика. (2194 п)

<https://onlyart.org.ua/children/kazky/ukrayinska-narodna-kazka-kazka-pro-ko/>

<https://www.youtube.com/watch?v=HsvKAKPRRYM>